

van het arrest

Nr. *Loeb/217*
van het repertorium

Nr. 573 P 2002
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te op
veehandelaar, wonende te

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van

2.
geboren te op
zonder beroep,
wonende te
thans wonende te

beklaagde

afwezig

3.
 maatschappelijke zetel gevestigd te

thans in staat van faillissement, met als curator
 Mr. , advocaat bij de balie van

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
 bij de balie van ;

Beklaagd van:

de eerste, de tweede en de derde

a. om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben

b. om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

c. om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d. om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

1. te , ononderbroken tussen 20 december 1999 en 30 april 2000

A. In overtreding met artikel 66 lid 4 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4 maart 1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en in overtreding met het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 17 juli 1984, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van

- gelegen te
 - grootte lha 8a 35ca - 8ha 1a 20ca - 9ha 5a 29ca
 - ingeschreven op het kadaster te
 - onder
 - eigendom van
- een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door de werken en bestemmingswijzigingen onder de tenlasteleggingen A en B verder in stand gehouden te hebben.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te d.d. 02.10.2001,

het onroerend goed toebehorend aan , krachtens een akte van stichting ontvangen op 3.5.91 door , notaris te

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 4 april 2002 door beklaagden tegen al de beschikkingen ten hunne laste

tegen het vonnis, op verzet tegen verstekvonnis d.d. 5 december 2001, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 3 april 2002 door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De Rechtbank verklaart het verzet ontvankelijk.

...

Veroordeelt de drie beklaagden:

ieder tot een geldboete van 200/40,3399 EUR verhoogd met 1990 deciemmen, hetzij: 991,57 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand ingevolge art. 40 Strafwetboek, wat betreft eerste en tweede beklaagden;

en gezien het verstek aan de beklaagden te wijten was, veroordeelt elke beklaagde tot 1/3e van de kosten van de strafvordering van de procedure bij verstek en op verzet en van de betekening van het verstekvonnis, belopend tot heden: 210,16 EUR en ieder tot een vergoeding van 25 EUR.

Verplicht elke beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van tien euro + 40 deciemmen = telkens 50 euro tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van Burgemeester en Schepenen, het ongedaan maken van de bestemmingswijziging door het stopzetten van elke handelsactiviteit op de betrokken percelen wat tevens inhoudt dat alle koopwaar én opslag in en rond de voormalige stal - heden winkel en opslagruimte - verwijderd worden; verder mag de omgeving van het gebouw niet langer als parking aangewend worden; Beveelt het herstel van de plaats in de vroegere staat door het slopen van de verhardingen in en rond het gebouw, van de bureauruimte, de sanitaire ruimte, de afdaken langs de zijgevel van het gebouw;

Bepaalt de termijn van herstel op één jaar beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de

opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen;

Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat deze maatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 450 EUR per kalenderdag vertraging in het voltooid uitvoeren van de aanpassingswerken en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Gelet op het verstekvonnis d.d. 5 december 2001, gewezen door 1 rechter door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Veroordeelt de drie beklaagden:

ieder tot een geldboete van tweehonderd frank,

Veroordeelt elke beklaagde tot 1/3e van de kosten van de strafvordering belopend tot heden 3.262 frank en ieder tot een vergoeding op van 1.000 F.

Zegt dat elke geldboete vermeerderd wordt met 1.990 deciemen en aldus telkens 40.000 F bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor deze geldboete zal mogen vervangen worden, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op telkens 1 maand wat betreft eerste en tweede beklaagden;

Verplicht elke beklaagde bovendien tot betaling van een bedrag van tien frank bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Zegt dat elk bedrag vermeerderd wordt met 1.990 deciemen en aldus telkens 2.000 F bedraagt.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van Burgemeester en Schepenen, het ongedaan maken van de bestemmingswijziging door het stopzetten van elke handelsactiviteit op de betrokken percelen wat tevens inhoudt dat alle koopwaar én opslag in en rond de voormalige stal - heden winkel en opslagruimte - verwijderd worden;

verder mag de omgeving van het gebouw niet langer als parking aangewend worden; Beveelt het herstel van de plaats in de vroegere staat door het slopen van de verhardingen in en rond het gebouw, van de bureauruimte, de sanitaire ruimte, de afdaken langs de zijgevel van het gebouw;

Bepaalt de termijn van herstel op één jaar beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat deze maatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van twintigduizend frank (20.000 F) per kalenderdag vertraging in het voltooid uitvoeren van de aanpassingswerken en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

* * *

I. Procedure

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De eerste beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

De door deze partij neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

De derde beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. , advocaat bij de balie van .

De tweede beklaagde, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 19 april 2006 en de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

Het hoger beroep van de beklaagden, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk, behoudens in zover het gericht is tegen de ontvankelijkverklaring van het verzet, waar het onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

De feiten van de tenlasteleggingen sub 1 en 2 dienen geactualiseerd te worden door aanvulling met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

De feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beklaagden ingestelde strafvordering worden hierdoor niet gewijzigd en beklaagden werden daarvan in kennis gesteld door de nota van het Openbaar Ministerie zoals bij kantschrift van 8 april 2005 aan het dossier gevoegd en beklaagden hebben zich daarop kunnen verdedigen.

De eerste rechter nam op terechte gronden, die het Hof beaamt en overneemt, aan dat de kosten van het verzet ten laste bleven van de beklaagden het verstek aan hun persoonlijk toedoen te wijten zijnde.

II. Motivering ten gronde.

Op strafrechtelijk gebied.

1. De tenlasteleggingen dienen aldus begrepen:
- het feit sub 1.A. en mede gelet op de aangenomen misdrijfperiode beoogt uitsluitend de wederrechtelijke instandhouding van de omvorming van een vergunde schapenstal naar winkel/verkoopruimte en opslagplaats; de omvorming zelf dateert immers reeds van veel vroeger;
- het feit sub 1.B. beoogt uitsluitend de wederrechtelijke oprichting van de vermelde verhardingen;
- het feit sub 2.C. beoogt de instandhouding van de omvorming van de schapenstal en van de verhardingen.

2. Eerste beklaagde erkent dat hij de feitelijke beheerder en uitbater was van de bedrijvigheid aldaar en als dusdanig is ook hij strafrechtelijk aansprakelijk.

3. Tweede beklaagde is slechts vanaf 10 april 2000 de zaakvoerder van en uit niets blijkt dat hij voordien persoonlijk betrokken was derwijze dat hij slechts kan gehouden zijn voor feiten vanaf 10 april 2000.

Nu met betrekking tot de oprichting van de bewuste verhardingen sub 1.B. niet met zekerheid blijkt dat deze te situeren is tussen 10 april 2000 en 30 april 2000, is er twijfel en de tweede beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden voor het feit sub 1.B..

4. De beoogde wederrechtelijke bouwwerken zijn alle gelegen in een agrarisch gebied en derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald door artikel 146 van het Decreet Ruimtelijke Ordening zoals gewijzigd zodat de strafsanctie zoals voorzien in dat artikel niet geldt (eerste beklaagde vermeldt verkeerdelijk "verjaring"); aan beklaagden kan dan ook geen strafsanctie opgelegd worden voor wat betreft de feiten sub 1.A.. en 2.C..

5. Het feit van de wederrechtelijke oprichting van de verhardingen is nog steeds strafbaar en nu deze feiten gepleegd werden, niet betwist wat eerste en

derde beklaagden betreft, in de voorziene misdrijfperiode, zijn die feiten nog niet strafrechtelijk verjaard.

6. Eerste en derde beklaagden wisten, minstens behoorden te weten, dat zij voor die werken een bouwvergunning behoeften en uit het optreden van de gemeentelijke overheid en de brandinspectie kon geen goedkeuring laat staan een stedenbouwkundige vergunning vermoed of afgeleid worden; uit niets blijkt dat het stadsbestuur beklaagden zou toelating verleend hebben tot de geviseerde werken.

Uit het ganse dossier blijkt voldoende dat deze beklaagden bewust en onder dekking van een vroegere vergunde schapenstal, een grootschalige handel uitbaten in allerlei huishoudartikelen, onderhoudsproducten, bouw- en vloertegels en allerhande bouw materiaal en dat zij geen enkele rekening hielden met stedenbouwkundige verplichtingen.

De schuld van eerste en derde beklaagden aan het hen ten laste gelegde feit sub 1.B. is dan ook bewezen na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan.

7. Rekening houdend met de persoon van eerste en derde beklaagden, hun strafrechtelijk verleden, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, dienen eerste en derde beklaagde bestraft met een geldboete van 200 : 40,3399 euro te vermeerderen met 200 opdecimen en alzo gebracht op 991,57 euro of, wat eerste beklaagde betreft, een vervangende gevangenisstraf van 1 maand waarbij de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete.

Ten aanzien van de derde beklaagde, een rechtspersoon, stelt het Hof van beroep vast dat geen wettige boete (meer) kan opgelegd worden nu het Hof gebonden is te oordelen binnen de limieten van het initieel uitgesproken verstekvonnis.

8. Niettegenstaande de feiten sub 1.A. en 2.C. niet (meer) strafbaar zijn, is het Hof gehouden te oordelen omtrent de herstellvordering nu deze tijdig geformuleerd werd en trouwens geënt is op alle feiten van de tenlastelegging.

Deze herstellvordering is rechtsgeldig zodat het past om daarop in te gaan en derhalve dient bevolen tot het ongedaan maken van de bestemmingswijziging door het stopzetten van elke

handelsactiviteit op de betrokken percelen wat tevens inhoudt dat alle koopwaar én opslag in en rond de voormalige stal - heden winkel en opslagruimte - verwijderd worden; verder mag de omgeving van het gebouw niet langer als parking aangewend worden; het herstel van de plaats in de vroegere staat houdt in het slopen van de verhardingen in en rond het gebouw, van de bureauruimte, de sanitaire ruimte en de afdaken langs de zijgevel van het gebouw.

De termijn voor dit herstel dient bepaald te worden op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de eerste en derde beklagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Verder komt het passend over om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door eerste en derde beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek ten aanzien van de tweede beklagde en voor het overige op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204

decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2
 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt het hoger beroep van beklaagden, behoudens in zover het gericht is tegen de ontvankelijkverklaring van hun verzet, waar het onontvankelijk is;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld (pagina 8);

Stelt vast dat voor wat betreft de feiten sub 1.A. en 2.C. de strafsanctie zoals voorzien door artikel 146 van het Decreet Ruimtelijke Ordening niet geldt en ontslaat beklaagden uit dien hoofde van rechtsvervolging;

Spreekt de tweede beklaagde vrij voor wat betreft het hem ten laste gelegde feit sub 1.B. en ontslaat hem van al de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart eerste en derde beklaagden schuldig aan het hen ten laste gelegde feit sub 1.B.;

Veroordeelt eerste en derde beklaagden voor de in hunnen hoofde aangenomen en bewezen feiten tot een geldboete van 200 : 40,3399 euro te vermeerderen met 200 opdecimen en alzo gebracht op 991,57 euro (NEGENHONDERD EENENNEGENTIG EURO en ZEVENENVIJFTIG CENT) of, wat eerste beklaagde betreft, een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND;

Verplicht eerste en derde beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan eerste en derde veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt eerste en derde beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

- het ongedaan maken van de bestemmingswijziging door het stopzetten van elke handelsactiviteit op de betrokken percelen wat tevens inhoudt dat alle koopwaar én opslag in en rond de voormalige stal - heden winkel en opslagruimte - verwijderd worden
- het niet langer aanwenden van de omgeving van het gebouw als parking
- het slopen van de verhardingen in en rond het gebouw, van de bureauruimte, de sanitaire ruimte en de afdaken langs de zijgevel van het gebouw

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de eerste en derde beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt eerste en derde beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van

HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de drie beklaagden ieder tot 1/3 van de kosten van hun verzet in eerste aanleg, hierin begrepen de kosten van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan hun toedoen te wijten zijnde, de kosten voorgeschoten door de openbare partij begroot op 129,27 euro;

Veroordeelt eerste en derde beklaagden solidair tot 2/3 van de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 200,13 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Laat het overige 1/3 van deze kosten ten laste van de Staat.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZEVENTIEN MEI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier